

гаме сами на себе си, кои ся грыжѣтъ за насъ, и кои тѣрпѣтъ плачове-ты ни, лудо-сти-ти ни и лошавины-ты ни?

От. Баща ни и майка ни.

П. Кои ны обычатъ нѣжно и ны гледатъ кога ся разболимъ? Кои ны избавятъ отъ о-насиость, и промышляватъ за насъ хранѣ и дрехы? Кои ни даватъ добро ученіе, молятъ ся за насъ Богу, и ся трудѣтъ да ны напра-вѣтъ добры дѣца?

От. Баща ни и майка ни.

П. Като е така, то що трѣбува да пра-вимъ за тѣхъ?

От. Трѣбува да имаме къмъ бащѣ си и майкѣ си искреннѣ и голѣмѣ любовь. Лев. 19; 3.

П. Що казува Свято-то Писаніе за това?

От. “Проклятъ да е, който злослови бащѣ си и майкѣ си.” Второзак. 27; 16.

П. Дължни ли сѣ дѣца-та да ся покоря-ватъ на родители-ты си въ всичко?

От. Дължни сѣ; освѣнь въ това, което е противно на заповѣди-ты Божіи. “Чада по-корявайте ся на родители-ти си ради *Господа*, защото това е праведно.” Еф. 6; 1: Кол. 3; 20.

П. Що казува Соломонъ за покорность-тѣ на дѣца-та къмъ родителі-ты?

От. “Слушай, сыне мой, наставленіе-то на бащѣ си, и не отхвърляй законъ-тѣ на май-кѣ си.” Прит. 1; 8: 6; 20: 23; 22.

П. Позволено ли е да ся присмиваме нѣ-